अन्नाभावात् सारमेयादयो निष्कुलतां गन्तुमारब्धाः। अथ चित्राङ्गः क्षुत्क्षामकण्ठस्तद्भयाद्देशान्तरं गतः। तत्र च कस्मिंश्चित् पुरे कस्यचि द्गृहमेधिनो गृहिण्याः प्रमादेन प्रतिदिनं गृहं प्रविश्य विविधान्नानि भक्षयन् परां तृप्तिं गच्छति। परं तद्गृहाद्बहिर्निष्क्रान्तो ऽन्यैर्मदोद्धत सारमेयैः सर्वदिक्षु परिवृत्य सर्वाङ्गं दंष्ट्राभिर्विदार्यते। ततस्तेन विचि ५ न्तितं। अहो वरं स्वदेशो यत्र दुर्भिक्षे ऽपि सुखेन स्थीयते। न च को ऽपि युद्धं करोति। तदेव स्वनगरं व्रजामि। इत्यवधार्य स्व स्थानं प्रतिजगाम। अथासौ देशान्तरात् समायातः सर्वैरपि स्वजनैः पृष्टः। भो चित्राङ्ग कथयास्माकं देशान्तरवार्तां। कीदृग्देशः। किं चेष्टितं लोकस्य। क आहारः। कश्च व्यवहारस्तत्रेति। स आह। १० किं कथ्यते विदेशस्य स्वरूपविषयः।

सुभिक्षाणि विचित्राणि शिथिलाः पौरयोषितः।
एको दोषो विदेशस्य स्वजातिर्यद्विरुध्यते ॥८३॥

सो ऽपि मकरस्तदुपदेशं श्रुत्वा कृतमरणनिश्चयो वानरमनुज्ञाप्य स्वा श्रयं गतः। तत्र च तेन स्वगृहप्रविष्टेनाततायिना सह विग्रहं कृत्वा १५ दृढसत्त्वावष्टम्भनाच्च तं व्यापाद्य स्वाश्रयं च लब्धा सुखेन चिरकाल मतिष्ठत्। साधिदमुच्यते।

अकृत्य पौरुषं या श्रीः किं तयापि सुभोग्यया।
जरद्गवो ऽपि समश्नाति दैवादुपगतं तृणं ॥८४॥

इति श्रीविष्णुशर्मविरचिते पञ्चतन्त्रके २०
लब्धप्रणाशो नाम चतुर्थं तन्त्रं
समाप्तं